

ע"פ 32526/08/15 - יואב חיים קניטל נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים

עפ"ג 32526-08-15

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופט כרמי מוסק
כב' השופטת שירלי רנר

יואב חיים קניטל
ע"י ב"כ עוה"ד עמוס אגרון

המערער

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים

נגד
משיבה

פסק דין

ערעור על פסק דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט איתן קורנהאוזר) מיום 5.6.15 בת"פ 23566-06-14.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בעבירת הפרעה לשוטר בעת מילוי תפקידו ונדון לשלושה חודשי מאסר על תנאי ושל"צ.

הערעור מופנה כנגד הרשעת המערער.

2. ואלה המעשים: ביום 30.8.12, עמד המערער בסמוך לחנותו וסרב להישמע להוראות שוטר להתפנות מהמקום, על רקע הימצאות חפץ חשוד באזור. המערער סרב מספר פעמים, ולאחר שהשוטר החל למשוך את המערער בידו, על מנת לפנותו מהמקום, התנגד המערער והכה את השוטר מספר פעמים בידו.

הערעור - טענות הצדדים

3. לטענת הסנגור אין להרשיע את המערער, שכן בנסיבות דן הובהר מתסקיר שירות המבחן ומחוות הדעת הפסיכיאטרית של ד"ר מיכאל שלפמן, שהוגשה מטעמו של המערער, כי הרשעה תפגע קשות במערער. נטען כי עמוד 1

קביעותיו של ד"ר שלפמן לא הופרכו והיה על בית משפט קמא לקבל. לדעת המומחה, מדובר באדם נורמטיבי שהאירוע דן היה טראומטי עבורו ושינה את אורח חייו, הרשעתו עלולה להחריף את מצבו הנפשי והדיכאון ממנו הוא סובל, וכתוצאה מכך גם לפגוע בתא המשפחתי של המערער, הרעוע ממילא, כך נטען, ולפגיעה חמורה בהליך שיקומו של המערער. עוד הוסף כי תסקיר שירות המבחן מדבר בעד עצמו והמלצת שירות המבחן ברורה וחד משמעית, ובית המשפט קמא לא התייחס כנדרש להמלצה זו. נטען עוד כי המאשימה נמנעה מלחקור את ד"ר שלפמן על חוות דעתו ועל כן לא ברור מדוע נמנע בית משפט קמא מלקבל הקביעות בחוות הדעת. בסופו של דבר מדובר בסיטואציה שמקורה באי הבנה שבאה על הרקע האישי של המערער שבנה לעצמו אורח חיים נורמטיבי על אף הקשיים בעברו.

מנגד, לטענת ב"כ המשיבה, ניתנה למערער האפשרות להציג כל מידע באשר למצבו של המערער אף לאחר שמיעת הסיכומים וחוות דעתו של ד"ר שלפמן הוגשה כעבור חודש לאחר שמיעת הסיכומים. נטען כי חוות הדעת לא הייתה טעונה הבהרה, אלא מבוססת על מסקנות שאינן נכונות ולא נתקבלה טענת המערער לנזקים שייגרמו במידה שירשע. למערער, כך נטען, לא צפויה בעיסוקו כל פגיעה כתוצאה מההרשעה, כמו גם אין חשש לפגיעה במצבו המשפחתי. על-כן, לא התקיימו התנאים לביטול ההרשעה. אמנם התקיים התנאי של סוג העבירה לעניין אי הרשעה אך לא התקיים התנאי האחר של מידת הפגיעה בנאשם.

תסקיר שירות המבחן

4. מתסקיר שירות המבחן שנערך בעניינו של המערער עולה כי המערער כבן 27 שנים, רווק, מתגורר בגפו בירושלים, בעל עסק עצמאי למכירת טיסנים, סובל ממחלת סכרת נעורים ומהפרעות קשב וריכוז, סיים 12 שנות לימוד, ללא עבר פלילי. פורט כי המערער נטל אחריות חלקית על ביצוע העבירה, הביע חרטה על מעשיו, אך נטה לצמצם את חלקו ולטשטש את הנסיבות אשר הביאו אותו להתנהגות זו. יחד עם זאת, שירות המבחן התרשם כי על אף קשייו הרגשיים והפיזיים, המערער מגלה יכולות תפקודיות גבוהות ויציבות בעבודה, ובאישיותו לא קיימים קווים עברייניים או אלימים. הוערך כי הרשעתו עלולה לגרום לפגיעה רגשית בדימויו העצמי ולפגוע פגיעה ממשית בעתידו המקצועי, הומלץ להימנע מהרשעתו ולהטיל ענישה מוחשית וחינוכית במסגרת של"צ.

חוות דעת פסיכיאטרית מטעם המערער

5. מטעם המערער הוגשה חוות דעת פסיכיאטרית של ד"ר שלפמן מיכאל, לפיה המערער הינו אדם נורמטיבי וחיוני ללא נטיות אנטי-סוציאליות, הסובל מהפרעה פוסט-טראומטית ברמה משמעותית בעקבות האירוע דן, אשר גרמה לפגיעה נפשית לא שולית. המערער הסביר כי בעת האירוע סרב להתפנות מהמקום, משום שרצה לקחת עמו את משאבת האינסולין בה הוא משתמש, אך לא יכל היה לעשות כן. עוד נאמר כי המערער חרד מתוצאות ההליך המשפטי שנמשך בעניינו כשלוש שנים והרשעתו תגרום ללא ספק להידרדרות נפשית, לפגיעה בתפקודו המקצועי והבין אישי, ולפגיעה בהליך השיקומי אותו הוא עובר במסגרת לימודי הכשרה לטיפול תרפויטי בעזרת בעלי חיים.

דיון

6. לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, העדר עבר פלילי, והעובדה שנטל אחריות על מעשיו. כמו כן, מתסקיר שירות המבחן עולה כי התנהגותו חיונית ונראה כי המערער הינו

בחור נורמטיבי שאינו אוחז בדפוס התנהגות עבריינית. במקרה דנן יש לזקוף לקולה את הרקע לביצוע העבירה, בו השוטר הוא שאחז בידו של המערער, בטרם זה נקט בכוח כנגד השוטר. בנוסף, בית משפט קמא קיבל כעובדה את הנתון לפיו המערער סרב לצאת את חנותו ללא משאבת האינסולין, לה הוא נזקק תדיר נוכח מחלת הסכרת ממנה הוא סובל, ולמערער היתה נכונות מסוימת להתפנות מהמקום בשלב כלשהו של האירוע. בית משפט קמא סבר כי במקרה דנן סוג העבירה עומד בתנאי סיום ההליך ללא הרשעה, אך נמנע מלעשות כן נוכח הערכתו כי לא הוכח במידת ודאות קרובה קיומו של נזק קונקרטי למערער.

אמנם נכון הדבר שהמערער לא הצביע על נזק כלכלי מוחשי ומעשי העלול להיגרם לו כתוצאה מההרשעה אולם לעובדה שסוג ונסיבות העבירה מצדיקות הימנעות מהרשעה (ולכך מסכימה גם המשיבה) נוספת הערכתו של ד"ר שלפמן בדבר הפגיעות הלא כלכליות אותן צפוי המערער לסבול כתוצאה מההרשעה, קביעות שהנן בנות משקל וניתן ללמוד מהן על הנזק שייגרם למערער כתוצאה מההרשעה. לכך יש להוסיף את נסיבותיו האישיות של המערער כמפורט גם בגזר הדין.

נוכח אלה, ניתן לקבל הערעור. לפיכך אנו מורים על ביטול הרשעת המערער וקובעים כי ביצע את העבירות בהן הודה. המאסר על תנאי שנגזר על המערער מבוטל.

המערער יבצע השל"צ כאמור בהחלטת בית משפט קמא.

המערער יחל בביצוע השל"צ בתוך 30 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ג שבט תשע"ו, 3 בפברואר, 2016, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

שירלי רנר, שופטת

כרמי מוסק, שופט

רפי כרמל, שופט
אב"ד